

KODIN OSASTO

VANHOISTA JA UUSISTA KASVATUSMENETELMISTÄ

Viime aikoina on ollut havaittavissa yhä kasvavaa mielenkiintoa koululaitosta ja siinä esiintyvää vanhojen ja uusien kasvatustieteen välistä taistelua kohtaan. Ihmiset alkavat yhä enemmän ja enemmän käsittää, että jos tahdotaan työskennellä onnellisemman tulevaisuuden puolesta, on työ aloitettava lapsista. Ne erehdykset, joita nykyisen sukupolven kasvatuksessa on tehty ja jotka osaltaan ovat aiheuttaneet euroalaisen sivistyksen romahduksen, eivät enää saa jatkaa. Mailma on muuttunut ja uusi viini vaatii uudet leilit. Uudet ihanteet työntäytävät esiin ja niiden on päästävä vaikuttamaan kaikilla yhteiskuntaelämän aloilla.

Vanhat menetelmät ovat kylä hyviä määrätynlaatuisten ihmisten, yksipuolisen ihmistyypin kasvattamiseen, ne ovat omiaan tuottamaan ihmisautomaatteja luomaan armeijoja. Mutta armeijojen loisto aika on ohitse, nyt tarvitaan korkeamman tyyppin ihmisiä. Mailma tarvitsee vapaita, itsenäisiä ihmisiä, ihmisiä, jotka omasta aloitteestaan uhravat työnsä yhteiseksi hyväksi. Alhaisella kehitystasolla olevat kansat ja alhaiset sielut kenties yhä edelleenkin tarvitsevat vanhoja menetelmiä, mutta tulevaisuuden vapaille kansoille ne ovat liian ahtaat.

Vanhojen ja uusien kasvatustieteen välinen erottus on pääasiassa siinä, että ennen kasvattajaa katsottiin oikeutettua pakottamaan lapsen kehityksen toisten luomaan, mieltävaltaiseen kaavaan, nyt käsitellään, että jokaisella yksilöllä on oikeus kasvaa omanlaatuisuuteensa. Ennen rakennettiin tyypistämisen, nyt rakennetaan laajentamisen periaatteelle. Ennen oli lapsen muututtava järjestelmän mukaiseksi, nyt käsitellään, että järjestelmä on sovellettava lapsen mukaan. Vanhoilla menetelmillä on kieltämättä jokin yhteistä kreikkalaisen sadun ryöväri Prokrusteen kanssa, joka pakotti onnettomat vieransa makaamaan määrätystä sängyssä. Jos uhrin ruumis oli liian lyhyt, venytti hän sitä kunnes se tuli sängyn pituiseksi, jos se taas oli liian pitkä, hakkasi hän siitä yksinkertaisesti palan pois.

Vanhat kasvatustieteen menetelmät eivät kiinnittäneet ollenkaan huomiota ihmislouheen luokittomien eri vivahduksiin. Samaa mittapuuta, samaa käsittelytapaa käytettiin kaikkiin yksilöihin nähden välittämättä siitä, mikä olisi ollut sopivinta. Ja luultiin, että kaikki lapset kehittyisivät yhtä nopeasti ja samaan suuntaan määrättyissä olosuhteissa. Mutta mitä me sanoisimme puutarhurista, joka istuttaisi ruusun, kuusentaimen ja retiisin siemenen samaan ruokkuun ja odottaisi, että kaikki kolme menestyisivät ja puhkeaisivat täyteen kukistukseen samassa ajassa ja saman hoidon alaisina?

Miten eri tavalla täytyykään erilluontoisia lapsia käsitellä, jotta heistä kukin voisi näyttää parhaat puolensa. Osa heistä on vain jätettävä rauhaan miellyttävään ympäristöön, toiset tarvitsevat rohkaisua ja hieman apua, kun taas toisia on suojeltava itseään vastaan, silloin kun

vaarallisia taipumuksia ilmenee. Mutta pakko ei sovi kenellekään. Ei ole oikeutta odottaa, että erilluontoiset lapset olisivat huvitettuja samoista aineista taikka että he voisivat omaksua samat tietomäärät samassa ajassa. Ei voida vaatia, että vilkkaat ja hitaat lapset voivat kestää yhtä kauan samanlaatuisissa tehtävissä. Olemmeko milloinkaan toivoneet voivamme opettaa satakieleltä livertämään leivosen tavoin taikka vaatineet, että leivosen pitäisi kukkua kuin kääri? Mutta näyttää siltä kuin vanhat opetusmenetelmät olisivat pyrkineet aikaansaamaan jotain sen tapaista.

Miten laiminlyökään vanha järjestelmä ruumiin kehityksen! Miten noita pieniä kehittymättömiä aivoja rasitetaankaan yli voimien, kun pienet eloiset jäsenet pakotetaan olemaan hiljaa! Kuinka monta tuntia päivässä koululapset meillä ehtivät viettää raikkaassa ulkoilmassa aurinkon ylhäällä ollessa? Ja toisaalta kuitenkin on, että kirjatoimia voi hankkia itselleen koko elämän ajan, mutta ruumiista, joka ei lapsuus- ja nuoruusvuosinaan ole saanut riittävästi ravintoa, liikuntaa ja raitista ilmaa, ei voi koskaan tulla sitä sielun todellista työvälinettä, joksi se oli aiottu.

Ihmiselle on paljosta parempi, ettei hän ole niin täyteen ahdettu sille, mitä meillä on tapana kutsua "tiedoiksi", vaan että hänen sijaan saa kehittyä muillakin kuin puhtaasti älyllisillä aloilla. Huonosti läpäisty tutkimus ei merkitse niin paljoa kuin ehkä luullaan, sillä suurimpia asioita elämässä eivät suorita ainoastaan ne, jotka ovat osattuneet kykenevimmiksi omaksumaan toisten mielipiteitä ja mukautumaan koulun valinkaavaan.

Koulu ei ole sitä varten, että se tuottaisi enemmän tai vähemmän onnistuneita sivistyssanakirjapainoksia tai pieniä automaatteja, jotka käskystä osavat kyhätä virheettömiä kirjoituksia aineista, jota kohtaan eivät tunne vähintäkään mielenkiintoa. Arvokasta on opetus, joka auttaa yksilöä kehittämään synnyttäisiä taipumuksiaan, auttaa häntä löytämään oikean paikkansa elämässä, auttaa häntä löytämään sen elämäntehtävän, jonka hän ilolla voi suorittaa.

Ilo on elämän ydin. Nykyajan ihmisellä ei ole työn iloa, sanotaan.

Lapsi, kuten täyskasvuinenkin ihminen, tuntee korkeinta iloa luodessaan. Me emme ole elottomia koneita, tehdasmaisesti valmistettuja jäljentämään mitä tahansa ulkoapäin tulevasta käskystä. Me olemme jumalallisia olentoja, jotka pyrimme ilmentämään omaa luontoamme. Kun meillä on mahdollisuutta luovaan toimintaan, kehitämme me sopuisuudesta, mutta kun tämä mahdollisuus on suljettu, etsii voima itselleen uria, joilla se usein voi koitua omaksi ja toisten onnettomuudeksi. Pahat lapset, epäsuosittuimmat ihmiset ovat tuloksia luomiskäypästä, joka ei ole päässyt toimintaan.

Työ tuottaa onnea vasta silloin, kun ihmisen koko luonto voi ilmetä sen kautta. Yhtä hyvin ajatus, tunne kuin ruumiillisenkin toiminta ovat välttämättömiä. Mutta mihin yksipuolisuuteen jokapäiväinen toimimme meidät usein pakottaakaan! A-

jatelkaa työtä eri ammattinaloilla, tehtaissa, konttoreissa. Kun vain yksi puoli inhimillisestä kyvystä on toiminnassa pitemmän aikaa, syntyy sisäinen tyytymättömyys, jota ei korkeampi palkka, lyhennetty työaika tai parempi yhteiskunnallinen asema voi poistaa.

On tuskin luultavaa, että nykyinen sukupolvi kykenisi luomaan odottamamme onnellisen yhteiskunnan, yhteiskunnan, jossa on riittävästi leipää ja kauneutta kaikille, jossa ei ketään pakoteta suorittamaan vastenmielistä työtä, mutta jossa kaikki tekevät työtä ilolla, oman vapaan tahonsa kannustamina. On liikaa odottaa sellaista nykyajan ihmiseltä, sellaiselta, miksi olosuhteet ja kasvatustieteen hänet ovat tehneet. Mutta ne, jotka ovat pieniä, lapset, kenties voivat toteuttaa unelmat.

Sillä jos ihmiset varhaisesta lapsuudesta alkaen saavat monipuolisesti kehittyä, jos he kouluissa saavat vapaasti kehittyä, saavat seurata omaa sisäistä kutsustaan eivätkä heitä pakota sellaiset ulkonaiset käskyt, jotka eivät herätä mitään vastakaikua heissä, kun kaikki tieto on heidän saavutettavissaan, mutta mitään ei heille tyrkytetä, silloin he astuvat elämään aivan toisilla edellytyksillä kuin nyt. He muuttavat työn ja työtavat ja koko yhteiskuntaelämän heille sopivaksi, sen sijaan kun nyt saavat mukautua olosuhteisiin, jotka ovat heistä enemmän tai vähemmän vihattavia. Olosuhteet, joita he eivät hallitse, eivät aja heitä millegään sellaiselle uralle, jolla he eivät voi kehittyä ja jolla he luonnollisesti tuottaisivat hyvin vähän työtä, vaan kaikilla heillä on omat määrättyt kykynsä ja he hankkivat itselleen toimintalan, jolla tämä kyky pääsee oikeuksiinsa.

Onneksi jo joissakin kouluissa sovelletaan mikäli mahdollista uudempiä kasvatustieteen menetelmiä. Mutta parhaimpienkin opettajien tai opettajatarhen erityiset asetetaan uudet periaatteet käytäntöön ovat turhia niin kauan kuin valtion oppilaitokset nykyisessä muodossaan ovat mallina ja ta-

vanmukaiset tutkinnot ovat kaiken opetuksen päämääränä. Me emme saa mitään todella uuden aikaisia kouluja, ennenkuin laajat kansankerrokset ovat alkaneet ajatella, mitä kasvatusta on ja mitä sen tulisi olla, ja ennenkuin selvästi käsitellään, minkälaiset arvot ovat kysymyksessä.

Syynä euroalaisen sivistyksen konkurssiin on se, että siveellinen kehitys ei ole kulkenut rinnan älyllisen kehityksen kanssa. Meillä on liian paljon älyä, liian vähän rakkautta. Mutta Pestalozzihan sanoo, että "oikea kasvatustieteen kehittää rakkautta, ei sokeata, vaan selvänäköistä rakkautta". Jos hän on oikeassa, eikö meidän kaikkien silloin pitäisi tehdä parhaamme kasvatustieteen ratkaisemiseksi ja ratkaista se niin, että opettaja ja oppilaat tulisivat sellaisiksi, jommoisia heidän erään kreikkalaisen filosofin mielestä pitäisi olla: "ystäviä, jotka yhdessä etsivät onnea."

("Teosofisk Tidskrift"issä)

Ernest Gustavsson.

Osoite-ilmoituksia.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseuran kokoukset pidetään talolla joka torstai-iltana, kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-iltana, kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-iltana, kello 8 j.p.p. Osoite: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-iltana, kello 8. Osoite: 719 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom.! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III, S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen kello 2 j.p. — Osastossa on ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen kello 2 j.p. via kokouksen loputtua.

NEW YORKIN SUOM. NAISTEN

OSUUSKOTI

JA PAIKANVALITYS-TOIMISTO

241 Lenox Ave. & 122 St.

Telefooni: 813 Morning side

POSTIKORTTEJA TOVERIN TALOSTA

Kovin hiljakeseen tulee tilauksia niille komeille postikortteille, jotka kuvaavat sitä taloa missä Toveri ja Toveritar painetaan. Me painostamme uudemman kerran korttien tilaamista ja toivomme että asiamiehet ottavat huomionsa. Hinnat ovat: 5c kpl. ja 50c tusina. Kirjallisuuskomiteat ja asiamiehet saavat tavallisen asiamiespalkkion. Täältä lähetetään kortit sitä myöten kuin tilaukset saapuvat.

IHANNELIITTOJEN OPETTAJAT

opettaessane suomenkieltä pikkulapsille voitte löytää hyvän avun jos tilaatte tämänvuotisen LASTEN KEVÄÄN. Siinä on paljon sellaista lukemista jota lapset ymmärtävät ja miellyttää heitä. Nyt kesän aikana jolloin IHANNELIITOT ovat vilkkaimmalla toiminnalla ja on kysymys, että mistä saada miellyttävää ja opettavaista lukemista lapsille, niin tulee pula osaltaan sillä autettua, että luetatte myöskin LASTEN KEVÄÄN. Me olemme aivan varmat, että kaikkien S. S. O. Ihanneliitossa ei ole vielä läheskään tehty sitä mikä olisi voitu Lasten Kevään levittämiseen nähden tehdä; siksi tämä toverillinen huomautus. Koska Vappu kolme kertaa suurempana painokseltaan meni kuin kuumille kiville heti ensimmäisen mainitsemisen perästä, niin osotti se vaan sitä että asiamiehet, joille sen levitys kuuluu, olivat valppaana tehtävässään, kun taas Ihanneliittojen opettajat jättivät LASTEN KEVÄÄN ilmestymisestä kokonaan mainitsematta. Ihanneliittojen opettajille kuuluu järjestää lasten keskuuteen myöskin heidän kirjallisuutensa levitystoimi.

LASTEN KEVÄT TILATTAVA TOVERIN KONTTORISTA: BOX 99, ASTORIA, ORE.